

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1614010259.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného I. C. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 19. októbra 2015 sp. zn. 3T/56/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným a vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/56/2014 z 19.10. 2015 bol obžalovaný I. C. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky č. k. 1Pv 920/12/1106-35 15.07.2014 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že: dňa 04.12.2012 v čase o 00.20 h na V. D. P. U. ako spolujazdec vodiča motorového vozidla Z.. Š. K. U. Q.. Č.. T. - XXX X., bol policajnou hliadkou PMJ OPP Krajského riaditeľstva PZ Bratislava kontrolovaný a pri overovaní jeho totožnosti bolo zistené, že vo vrecku svojej bundy mal schovanú čiernu plechovú krabičku s obsahom 3 ks zelenej sušenej neznámej rastliny, ktorú dobrovoľne vydal, pričom následným znaleckým skúmaním na KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že v plechovej krabičke sa nachádza konope s celkovou hmotnosťou 213 mg, obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), čo KEÚ PZ Bratislava považuje za minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, s tým, že rastliny rodu Cannabis (konope) s obsahom THC sú v zmysle zákona NS SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom.

Zároveň bol uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 17.08.2013 v čase o 16.15 h v U. na T. D., potom ako spozoroval policajnú hliadku, z vrečka svojich nohavíc vyhodil na zem dve papierové skladačky modrej a zelenomodrej farby s obsahom bielej neznámej kryštalickej látky, pričom následným znaleckým skúmaním na KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že v papierových skladačkách sa nachádza metamfetamín s hmotnosťou 51 mg a 58 mg, s tým, že obe obsahovali viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, teda podľa KEÚ PZ Bratislava bola v každej skladačke minimálne jedna obvykle jednorazová dávka drogy, s tým, že metamfetamín je v zmysle

zákona NS SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného do výroku o oslobodení obžalovaného a obžalovaný I. C. do výroku o vine a treste.

Odvolanie v mene obžalovaného odôvodnila obhajkyňa a dôvody doručila súdu dňa 20.01.2016. V týchto konštatovala, že odvolanie smeruje do výroku o uznaní viny a do trestu.

Prioritne v bode II. uviedla: „Mám za to, že v mojom prípade bol porušený princíp zákonnosti získavania dôkazov v trestnom konaní, nakoľko došlo pri zaistovacom úkone zo strany policajných zložiek k neodôvodnenému zásahu do mojich základných ľudských práv a slobôd.... Požadovať legitímáciu konkrétnej osoby je teda možné len v záujme plnenia úloh podľa zákona o Policajnom zbore a nemôže to byť len na základe svojvoľe. Prehliadku osoby možno vykonať v zmysle zákona len pri podozrení, že má konkrétna osoba u seba zbraň. Pri požadovaní dokladov a osobnej prehliadke mojej osoby dňa 17.8.2013 nemali príslušníci policajnej hliadky žiaden relevantný dôvod na tento úkon. Nie je pravdou ani ich tvrdenie, že som zhodil na zem dve papierové skladačky modrej a zelenomodrej farby, čo potvrdzujú aj dvaja svedkovia, ktorí boli prítomní na mieste činu. Som toho názoru, že príslušníci policajného zboru prekročili rozsah svojich oprávnení, a z tohto dôvodu je vykonaný zaistovacie úkon nezákonný. Takýto dôkaz je preto absolútne neúčinný, vykazuje stupeň nulity a hľadí sa naň, ako keby neexistoval. Musí totiž vždy platiť priama úmera, že ak niet dôvodu na vykonanie služobného zákroku, niet ani zákonnosti dôkazného prostriedku.“

Ku skutkovým zisteniam sa vyjadrila v bode III., kedy dôvodila: „Vzhľadom na neexistenciu fotodokumentácie z miesta činu pri vykonaní obhliadky nie je možné zodpovedne preukázať kauzálne spojenie medzi vecou (danou psychotropnou látkou) nájdenou na tomto mieste a mnou ako obžalovaným. Ako obžalovaný som sa k veci opakovane vyjadril tým spôsobom, že som nič nevyhodil, čo dosvedčujú aj dvaja svedkovia prítomní na mieste činu. S poukazom na ustanovenie § 171 ods. 1 Tr. zák. uvádzam, že nájdená látka sa nachádzala asi 5 až 10 m od mojej osoby, z čoho jasne vyplýva, že som ju ani neprechovával ani nijakým iným spôsobom nedržal. Súvislosť medzi prechovávaním a prípadným odhodením predmetu na zem nebola žiadnym spôsobom preukázaná a ani nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Objektívna stránka skutkovej podstaty tr. činu v zmysle ustanovenia § 171 ods. 1 Tr. zák. mi nebola preukázaná, pričom pre naplnenie tejto skutkovej podstaty neoprávneného prechovávanie pre vlastnú potrebu omamnej látky, musí byť jednoznačne potvrdené, že som ju mal držať a prechovávať u seba. Žiaden procesný postup nevyučoval, odobratie mojich daktyloskopických odtlačkov a ich porovnanie s odtlačkami na nájdenej veci alebo vykonanie sterov z rúk a ich následnú analýzu na prítomnosť zakázanej látky. V prípade ak by boli tieto procesné úkony vykonané jednoznačne by sa potvrdila moja nevina. Z toho dôvodu považujem za nesprávny záver prvostupňového súdu, ktorý bez preukázania zrejme súvisu medzi nájdenou psychotropnou látkou a mnou ako obžalovaným rozhodol o mojej vine. Na záver by som chcel opätovne poukázať aj na zjavné rozpory v identifikácii skladačiek, t.j. predmetu, ktorý bol nájdený na mieste činu. V zápisnici o obhliadke miesta je uvedené, že išlo o dva papieriky poskladané do obdĺžnika o rozmere 3x1 cm, pričom jeden je modrej a druhý zeleno-modrej farby. V znaleckom posudku je zase uvedené, že išlo o hnedo-zeleno-modro-bielu farbu skladačky. Na základe uvedeného nie je možné jednoznačne ani určiť, či bola na znalecké skúmanie predložená skladačka, ktorá sa našla na mieste a nakoľko nie je vyhotovené fotodokumentácia k obhliadke miesta činu nie je možné presne určiť či išlo o totožnú vec.“

Poukazujúc na vyššie uvedené konštatovala, že prvostupňový súd v rozpore s ustanovením § 2 ods. 4, ods. 10, ods. 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. nedostatočne zistil skutkový stav, v odôvodnení rozsudku sa nevysporiadal s obhajobou a tvrdeniami obžalovaného a konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo je zaťažené podstatnými chybami a preto považuje napadnutý rozsudok za nezákonný. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. por. v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, b/ a písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol alebo podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Aj okresný prokurátor podal odvolanie proti výroku o oslobodení obžalovaného, v neprospech obžalovaného. Odvolanie okresného prokurátora bolo prvostupňovému súdu doručené dňa 20.10.2015. Odvolací súd zistil, že na čl. 175 spisového materiálu sa nachádza prípis Krajskej prokuratúry Bratislava č. k. 1Kpt 42/16/1100-3, doručený okresnému súdu 02.02.2016, ktorým prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava zbral odvolanie podané dňa 20.10.2015 proti oslobodzujúcej časti rozsudku Okresného súdu Malacky z 19.10.2015 sp. zn. 3T/56/2014, výslovne späť. Na podklade uvedeného potom nadriadený súd v súlade s ustanovením § 312 ods. 4 Tr. por. rozhodnutím predsedníčky senátu z 18.04.2016 sp. zn. 3To/27/2016 vzal na vedomie späťvzatie odvolania Krajskou prokuratúrou Bratislava, pretože nezistil zákonné prekážky, ktoré by bránili takémuto postupu a takto okresný súd nerozhodol.

Z uvedeného jasne vyplýva, že výrok rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/56/2014 z 19.10.2015, ktorým bol obžalovaný I. C.Á. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky č. k. 1Pv 920/12/1106-35 15.07.2014 pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 04.12.2012 v čase o 00.20 h na V. D. P. U. ako spolujazdec vodiča motorového vozidla zn. Š. K. U. Q.. Č.. T. - XXX X., bol policajnou hliadkou PMJ OPP Krajského riaditeľstva PZ Bratislava kontrolovaný a pri overovaní jeho totožnosti bolo zistené, že vo vrecku svojej bundy mal schovanú čiernu plechovú krabičku s obsahom 3 ks zelenej sušenej neznámej rastliny, ktorú dobrovoľne vydal, pričom následným znaleckým skúmaním na KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že v plechovej krabičke sa nachádza konope s celkovou hmotnosťou 213 mg, obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), čo KEÚ PZ Bratislava považuje za minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, s tým, že rastliny rodu Cannabis (konope) s obsahom THC sú v zmysle zákona NS SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom, je právoplatným a preto nebol ani predmetom preskúmania a posúdenia krajským súdom.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku (vzhľadom na hore uvedené výroky, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným a bol mu uložený trest), proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že okresný súd vo veci rozhodol po tom ako sa dopustil podstatnej chyby konania, ktorá napadnutým výrokom rozsudku predchádzala, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku) a následne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu preto, lebo súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a v nadväznosti existujú pochybnosti o úplnosti skutkových zistení a je potrebné na objasnenie vecí zopakovať dokazovanie (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Uvedené zistenia sú dôvodom toho, že odvolací súd o odvolaní obžalovaného rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí (§ 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že Okresnou prokuratúrou Malacky pod č. k. 1Pv 920/12/1106-35 dňa 18.07.2014 bola na obžalovaného I. C. podaná obžaloba pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Konanie proti obžalovanému bolo vedené neväzobne.

Dokazovanie pred súdom bolo vykonané na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, I. C., a vo vzťahu k preskúmanému skutku výsluchom svedkov I. C., I. K., T. Š.W., Y. K., oboznámením sa so znaleckými posudkami a ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Prvostupňový súd nariadil hlavné pojednávanie na 06.07.2015, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného I. C., ktorý po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že sa cíti byť nevinný. Na svoju obranu uviedol, že uvedený deň bol v meste s kamarátmi Y. K. H. T. Š., keď zbadali policajnú hliadku v aute, ktorá ich zastavila a následne kontrolovala. Policajti ich žiadali, aby vyprázdnilli vrecká, pýtali sa na drogy. Nič pri sebe nemali, následne jeden z policajtov odišiel za roh budovy, pri ktorej stáli, potom sa vrátil. Obžalovaný uviedol, že ani nevedel o tom, že by niečo ten policajt našiel, s týmto nálezom ho policajti priamo na mieste vôbec nekonfrontovali. Poprel, že by pri seba mal nejaké drogy, alebo že by nejaké drogy zahadzoval resp. vôbec niečo zahadzoval. Uviedol, že netuší ani dôvod, pre ktorý ich policajti zastavili a neskôr aj predviedli na policajnú stanicu. Uviedol, že policajtov poznal z videnia, pretože v minulosti ho už legitimovali. Poprel, že je užívateľom drog, uviedol, že občas užíva marihuanu, ktorú nepovažuje za drogu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2015 bol vypočutý svedok ppráp. I. C., ktorý síce úvodom povedal, že si okolnosti presne nepamätá, ale popísal, že niekedy v priebehu roka 2013, ako člen motohliadky v U., zbadal na T. D. oproti idúcu skupinou troch osôb, keď sa približovali ku skupine, zbadal, že jeden zo skupiny - obžalovaný I. C., niečo odhodil na zem, videl to zreteľne, bol vo vzdialenosti do 10 metrov. Pri skupine zastavili, vyzvali tieto osoby na predloženie dokladov totožnosti, pričom našli na zemi odhodенý nález. Volali výjazd, ktorý zaisťoval nález a potom všetkých troch kontrolovaných predviedli na oddelenie, ale v aute mohli odviesť len jedného a pre časový odstup už si nepamätal koho. Uviedol, že okolnosti nálezu sú presne zdokumentované v zápisnici ohliadky miesta činu. Na pojednávaní potvrdil, že ten kto odhodil vec na zem bol obžalovaný I. C..

Kolega vyššie uvedeného svedka - I. K. vypovedal, že vykonával službu, išiel z kolegom po T. D. P. U., keď zbadal skupinu troch osôb na chodníku, pričom obžalovaný bol v tejto skupinke a urobil pohyb, kedy vložil ruky do kapsy, vytiahol z nej ruky von a vyhodil niečo na zem, toto vzbudilo jeho pozornosť, nakoľko to videl jasne a zreteľne. Boli vo vzdialenosti cca 5 metrov autom pred skupinou osôb, keď sa uvedené udialo. Keďže mal podozrenie, že to čo bolo vyhodенé na zem, môžu byť drogy, zastavili pri skupine, vyzvali ich na predloženie dokladov totožnosti, následne bola privolaná výjazdová hliadka, aby bol zaistený nález na mieste. Svedok uviedol, že osoba ktorá vyhodila veci na zem, bol obžalovaný, videl ho jasne, bol dobre odlišiteľný od ďalších osôb v skupine, v tej dobe mal na hlave šiltovku a nasadené slnečné okuliare, čo ďalší zo skupiny nemali. Takisto sú na ňom ďalšie opoznávacie znaky napr. výrazne perforovaný ušný lalok, ktorý ho odlišuje od ostatných. Privolaná hliadka následne zabezpečovala na mieste zaistený nález. Svedok taktiež uviedol, že zo služobnej činnosti je mu známe, že na T. D. P. U. sa často pohybujú osoby, ktoré nakupujú alebo predávajú drogy, preto venujú udalostiam z tejto ulice zvýšenú pozornosť.

Svedkovia - kamaráti obžalovaného vypovedali nasledovne: T. Š. uviedol, že s obžalovaným a Y. K. išli po T. D., on však išiel pozadu, lebo mal kamienok v topánke, tento si vytriasal, následne ich zastavili policajti a pýtali sa ich, či niečo vyhodili na zem. Svedok uviedol, že on nič nevyhodil ani nikoho iného nevidel nič vyhodit', obžalovaného a K. však v danej chvíli nesledoval, lebo venoval pozornosť vytriasaniu kamienka z topánky. Potom asi 3 hodiny čakali kým ich polícia zoberie na policajnú stanicu, policajti počas doby na mieste niečo prezerali. Celú tú dobu boli pri nich policajti z motohliadky, ktorá ich zastavila, potom sa ešte pripojila ďalšia hliadka. Keď ich policajti predviedli na stanicu, uviedli im, že je to kvôli drogám, kvôli tým, čo boli vyhodенé.

Y. K. uviedol, že bol s obžalovaným a T. Š., ktorý však bol v daný čas pozadu a naprával si topánku, keď ich zatahli policajti s tým, či majú pri sebe drogy a všetkých ich prehľadali, policajti žiadali, aby si vyprázdnilli obsah vačkov. Z vačkov museli všetko vyhádzat' von, nikomu z nich nič nenašli, potom ich postavili vedľa starej budovy. Potom prišiel jeden z policajtov s tým, že niečo našiel, nevedeli však čo to bolo, ani kde to bolo, ani im to nikto z policajnej hliadky neukázal. Nevie, aké úkony robili policajti, pretože boli za rohom budovy, nemohol ich teda sledovať. Tu čakali na príchod ďalšej hliadky a potom ich predviedli na stanicu.

Z ďalších dôkazov je potrebné dať do pozornosti, že zo zápisnice o obhliadke miesta činu je zrejmé, že dňa 17.08.2013 o 16.15 hod bol na T. D.. P. U. zaistený nález - 2 ks papierikov, poskladané do obdĺžnika o rozmeroch 3x1 cm, jeden modrej farby, druhý zeleno modrej farby. Miesto ohliadky sa nachádza na chodníku oproti budove s popisným číslom 57 vedľa el. skrine.

V prípravnom konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie a zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/11829 zo dňa 27.08.2013 vyplynulo, že na skúmanie boli predložené 2 skladačky, a to 1ks hnedo-zeleno-modro-biela skladačka obsahujúca biely kryštalický materiál s hmotnosťou 58 mg a 1ks tmavomodrá papierová skladačka obsahujúca biely kryštalický materiál s hmotnosťou 51 mg. V oboch prípadoch sa jednalo o metamfetamín, ktorý obsahoval viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, pričom obsah každej zo skladačiek považuje KEU PZ za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy. Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Čo sa týka vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2015 - výsluch obžalovaného I. C., je potrebné uviesť, že tento bol vykonaný zákonným spôsobom, čo však nemožno konštatovať vo vzťahu k výpovediam svedkov I. C., I. K. H. T. Š. (hlavné pojednávanie z 07.09.2015), ku ktorým krajský súd konštatuje porušenie ustanovenia § 124 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 138 Tr. por.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. por.: Výpoveď obvineného sa do zápisnice zapíše spravidla podľa diktátu vypočúvajúceho v priamej reči a pokiaľ možno doslova.

Podľa § 138 Tr. por.: Ustanovenia § 123 až 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí, a na rekogníciu.

V danej súvislosti je zvlášť potrebné zdôrazniť, že výpovede svedkov (príslušníkov PZ a kamarátov obžalovaného) boli v prípravnom konaní vykonané pred vznesením obvinenia. Totiž obžalovanému bolo vznesené obvinenie uznesením datovaným 10.10.2013, ale bolo mu reálne oznámené jeho doručením dňa 25.02.2014, pričom výpoveď svedkov I. C. a I. K. je z 27.09.2013 a 17.02.2014, výpoveď svedka T. Š. z 31.01.2014 a Y. K. z 03.02.2014.

Vzhľadom k uvedenému sa javilo významným vykonať tieto dôkazy na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom, pretože tento spôsob výsluchu nebol v prípravnom konaní uplatnený. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2015 boli svedkovia vypočutí kontradiktórnym spôsobom, avšak zaznamenanie ich výpovedí konajúcim súdom bolo v rozpore s ustanoveniami § 124 ods. 1 a § 138 Tr. por.

Z vyššie citovaných ustanovení teda vyplýva, že výpoveď obvineného (a cez ustanovenie § 138 Tr. por. aj svedkov) sa do zápisnice zapíše spravidla podľa diktátu vypočúvajúceho v priamej reči a pokiaľ možno doslova, presne tak, ako sa vyjadril obžalovaný resp. svedok. Z vyhotoveného zvukového záznamu z hlavného pojednávania je zistiteľné, že výpovede vypočutých svedkov neboli do zápisnice zaznamenané v súlade s § 138 Tr. por. a § 124 ods. 1 Tr. por., pretože neboli zaznamenané v priamej reči, ale konajúcou sudkyňou boli výpovede prerozprávané. Teda do zápisnice boli zaznamenané informácie svedkov o skutku prerozprávaním sudkyne viac menej už hodnotiacim spôsobom, čo ktorý svedok videl, čo počul a vnímal.

Vzhľadom na vyššie rozobraté potom krajský súd vnímal dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní výsluchom menovaných svedkov ako nesprávne a v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné reagovať aj na skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaných dôkazov, na podklade ktorých prvostupňový súd vyvodil záver o vine obžalovaného I. C. v preskúmanom skutku.

Problematickým sa podľa odvolacieho súdu javí objektívny stav veci v podobe odhodenia dvoch papierových skladačiek modrej a modrozelennej farby s obsahom neznámej kryštalickej látky obžalovaným a ich „nájdením“ príslušníkmi PZ. Z vykonaného dokazovania z výsluchov oboch príslušníkov PZ vyplýva, že obžalovaný keď policajtov vezúcich sa v služobnom aute videl vo vzdialenosti

cca 5m sám od seba vytiahol ruku z vaku a potom pustil na zem dve papierové skladačky - konkrétne podľa svedkov dal ľavú ruku do ľavého vrecka a po jej vytiahnutí pustil na zem dva drobné predmety na podklade čoho sa obžalovaného a jeho dvoch kamarátov rozhodli skontrolovať a pýtali si od nich občianske preukazy. Obžalovaný od samotného počiatku trestného stíhania ponúka odlišnú verziu okolností skutku v tom, že on a jeho kamaráti spozorovali policajné auto, policajti ich zastavili a začali kontrolovať, žiadali ich o vyprázdnenie vreciek, pýtali sa ich, či majú drogy čo popreli a v skutočnosti nič pri sebe nemali. Tiež popreli, že by nejaký predmet potom ako policajtov zbadali, niekto z nich vyhadzoval z vrecka. Verziu obžalovaného podporili aj svedkovia JH. K. H. T. Š., ktorí zhodne tvrdili, že policajti ich po zastavení prehládali a museli všetko vyložiť von, ale nikomu nič nenašli. Potom jeden z príslušníkov prišiel s tým, že niečo našiel, ale im neukázal čo.

Z pohľadu načrtnutého sa javí nelogickým priebeh skutku tak, ako ho popísali príslušníci PZ v tom, že obžalovaný spontánne vytiahol z ľavého vrecka drobné predmety, ktoré zahodil reagujúc na prítomnosť policajtov. Ak skutok prebehol tak, ako popisujú svedkovia - policajti je potom minimálne zarážajúce, že k zápisnici o obhliadke miesta činu neexistuje (!) fotodokumentácia a teda nie je možné preveriť uvádzané skutočnosti.

Odvolací súd konštatuje, že obhliadka je dôkazný prostriedok, ktorým sa na základe priameho pozorovania zisťuje, skúma, hodnotí a dokumentuje materiálna situácia alebo stav objektov majúci vzťah k vyšetrovanej udalosti za účelom jej poznania, zaistenia stôp a iných vecných a listinných dôkazov a vykonáva sa najmä vtedy, ak by mohli byť zistené alebo zaistené akékoľvek stopy, pričom dokumentovanie priebehu a výsledkov obhliadky musí zaistiť podchytenie čo najvernejšieho obrazu o situácií na mieste obhliadky.

V konkrétnom prejednávacom prípade obhliadka a jej samotné zadokumentovanie tj. záznam o nájdení a zaistení stopy - dva papieriky poskladané do obdĺžnika o rozmeroch 3 x 1 centimeter, jeden modrej a druhej zelenomodrej farby, bez pripojenia fotodokumentácie, ktorá nebola zabezpečená, je v rozpore s ustanovením § 154 Tr. por., pretože v odseku 2 § 154 Tr. por. zákon zdôrazňuje, že zápisnica o obhliadke musí obsahovať úplný opis predmetu obhliadky a k nej treba pripojiť „zvukové, obrazové, alebo obrazovo zvukové záznamy, náčrty a iné vyhotovené dokumenty a pomôcky“. Teda v prejednávanej veci bolo podľa názoru nadriadeného súdu vzhľadom k okolnostiam nájdenia vecných stôp, viac ako žiaduce k zápisnici o obhliadke miesta činu pripojiť fotografie a aj náčrtok, pretože zápisnica spolu s priloženými dokumentmi musí poskytovať celkovú predstavu o situácií, ktorá bola na mieste činu v čase obhliadky t.j. 17.08.2013 o 16.15 do 16.30 hod. Dôležité stopy (v našom prípade dva papieriky poskladané do obdĺžnika o rozmeroch 3 x 1 cm, pričom jeden je modrej farby a druhý zeleno modrej nachádzajúce sa z ľavej strany skrinky) sa majú vyznačiť jak na fotografií tak aj v pláne s tým, že v zápisnici o obhliadke sa na ne vhodným spôsobom odkáže. Preto odvolací súd nesúhlasí s konštatovaním orgánov činných v trestnom konaní v časti III. zápisnice (čl. 37), že miesto bolo riadne obhliadnuté a zadokumentované. Tu krajský súd opätovne dáva do pozornosti, že Trestný poriadok zdôrazňuje potrebu pripojenia fotografií, náčrtu, respektíve iných pomôcok a ich samotnému vyhodnotenie je potrebné venovať zvýšenú pozornosť, pretože tieto často poskytujú dôležité podklady pre ďalší postup trestného konania i konečné meritorne rozhodnutie.

V nadväznosti na uvedené prihládajúc na vyjadrenia svedkov - príslušníkov PZ, potom odvolací súd nerozumie, prečo fotodokumentácia z miesta činu vyhotovená nebola a následne prečo u zaistených vecných stôp (dve papierové skladačky) neboli zisťované daktyloskopické stopy, prípadne prečo obžalovaný nebol podrobený zisťovaniu prítomnosti drogy stermi z jeho rúk. Z pohľadu naznačeného vystávajú vážne pochybnosti, či skutočne dve papierové skladačky nájdené na mieste činu (podľa zápisnice jedna modrá a druhá modro zelená) boli tými skladačkami, ktoré boli predložené na znalecké skúmanie, keďže podľa Kriministického a expertízneho ústavu PZ boli predložené jedna hnedo-zeleno-modro-biela skladačka a jedna tmavo-modrá. V naznačenom smere je nutné argumentáciu obhajoby prezentovanú v dôvodoch odvolania vyhodnotiť v prospech obžalovaného a považovať ju za opodstatnenú.

Vchádzajúc z vyššie uvedených úvah, zastáva krajský súd názor, že súd prvého stupňa pri prijímaní svojho rozhodnutia nepostupoval v tomto prípade pri hodnotení dôkazov v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. por., v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu dôkaznej situácie a prijatiu výroku o vine obžalovaného I. C., ktorý nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

V rámci opätovného prejednávania veci bude zo strany okresného súdu potrebné dôsledne sa zaoberať všetkými dôkazmi, ktoré boli v konaní pred súdom vykonané v súvislosti s dôkazmi, ktorých vykonania sa odvolací súd domáha (v dôsledku vytýkaných procesných pochybení), uviesť a jasne formulovať, akými úvahami sa súd spravoval pri vyhodnotení získaných dôkazov (nielen dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, ale aj dôkazov, ktoré vyznievajú v jeho prospech), najmä ak je evidentné, že si odporujú

S poukazom na skôr uvedené, v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu odstrániť vytýkané nedostatky, na ktoré odvolací súd poukázal a vykonať požadované dôkazy, prípadne dôkazy, ktorých potreba vykonania sa ukáže resp. vyplynú v priebehu dokazovania, pre náležité objasnenie veci.

Až potom bude možné všetky vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom.

Ak súd prvého stupňa dospeje k záveru, že všetky dôkazy po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní, pretože súd smie prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané (§ 2 ods. 19 Tr. por.), po dôslednom a objektívnom vyhodnotení dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. tj. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, že tieto smerujú proti obžalovaného a bez akýchkoľvek pochybností preukazujú jeho zavinenie, dáva krajský súd do pozornosti, že pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym (rovnako ako napríklad pojem nepričetnosť, či ťažká ujma na zdraví) a preto KEU PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy a ani stanovovať množstvo, ktoré by malo tvoriť jednorazovú dávku konkrétnej drogy. Tento záver napokon vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Bratislave (napríklad uznesenie sp. zn. 1To 168/2001, 4To 127/2011), podľa ktorej môže záver o obvykle jednorazovej dávke drogy stanoviť výlučne len orgán činný v trestnom konaní (pokiaľ ide o prípravné konanie) alebo súd (pokiaľ ide o konanie pred súdom). Znalecký posudok KEU PZ Bratislava je podkladom pre riešenie odbornej otázky spočívajúcej len v tom, aký materiál bol znaleckému ústavu predložený a v akom množstve, či je predložený materiál omamnou, respektíve psychotropnou látkou a či množstvo účinnej (psychoaktívnej) látky v nej je spôsobilé ovplyvniť psychiku konzumenta.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na zistené pochybenia súdu prvého stupňa krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.